

Costa Holanda

Niet alleen bejaarden, ook jonge gezinnen en ondernemers verruilen Nederland voor de Spaanse Costa Blanca. Met 120.000 'expats' is het de dertiende provincie van Nederland. 'Het leven is hier lekker simpel.'

tekst Marcel Haenen beeld Daniëlle van Ark

In zijn villa met zeezicht in de Spaanse kustplaats Moraira ontkurkt cardioloog Jeroen Braat een rioja. De fles, Marqués de Cáceres, kreeg de dokter vandaag als presentie van de 73-jarige meneer Appels uit Tilburg. Hij is de eerste hartpatiënt uit Nederland

die via een speciale luchtbrug geopereerd kon worden in Hospital Clínica Benidorm, het Spaanse ziekenhuis waar Braat sinds anderhalf jaar werkt.

Er is alle reden voor een vrolijke toost, vertelt de 35-jarige Braat. Na lange onderhandelingen kreeg hij van de Nederlandse ziektekostenverzekeringsschappij van Appels toestemming de operatie – het plaatsen van een pacemaker met defibrillator – uit te voeren in Spanje. „In Nederland geldt voor deze ingreep een wachtlijst van negen maanden, in Benidorm is het zo geplukt. En de kosten die in Nederland 63.000 euro bedragen, liggen in Spanje rond de 36.000 euro”, zegt Braat.

Anderhalf jaar terug verhuisde hij met zijn echtgenote Myra en twee peuters van Amsterdam naar de Costa Blanca. „Dit is precies waarom ik liever in Spanje werk: in Benidorm kan ik als specialist vrij ondernemen. Hier heb je nog bewegingsvrijheid.” De afspraken met de Nederlandse luchtbrugklanten twee, drie en vier staan al in de agenda. Tweehonderdvijftig kilometer lang is de Costa Blanca, van de plaats Denia tot Torrevieja. Langs de Spaanse kuststrook en in het nabijgelegen heuvelachtige binnenland hebben zich ongeveer 120.000 Nederlanders gevestigd. Nergens ter wereld wonen zoveel landgenoten buiten Nederlands grondgebied geconcentreerd bij elkaar. De Nederlandse kolonie is de dertiende provincie van Nederland, met eenderde van het aantal inwoners van bijvoorbeeld Zeeland.

De cijfers over de omvang van de Nederlandse kolonie werden vorige maand gepresenteerd door de Nederlandse ambassadeur in Spanje, Peter van Wulfften Palthe. Bij een bezoek aan de Costa Blanca zei de diplomaat dat de ‘Oranje’ gemeenschap in dit gebied niet meer alleen bestaat uit gepensioneerde Nederlanders die van een warme oude dag willen genieten. Er vestigt zich ook „een groeiend aantal Nederlandse ondernemers”.

De Nederlandse consul aan de Costa Blanca, Eric Durieux, vertelt dat de groep Nederlanders in zijn ambtsgebied gestaag groeit. Uit eigen waarneming

‘Ik zit hier Nederlander te spelen met lekker weer. Het leven is er rustig: niks moet, alles kan’

Boven Familie Braat: ‘Hier heb je nog bewegingsvrijheid.’

Rechtsboven Familie Schutte: ‘Dit is het Florida van Europa.’

heeft hij vastgesteld dat in de afgelopen dertig jaar het aantal landgenoten in dit deel van Spanje is vertienvoudigd. Jaarlijks zijn er negenduizend Nederlanders die hun paspoort verlengen in zijn consulaat in de plaats La Nucia.

De Nederlanders in dit gebied zijn in de eerste plaats op zoek naar een bestaan in de zon. Deze streek heeft een aangenaam microklimaat, 3.400 uren zon per jaar. De nieuwe inwoners prijzen ook de rust en het ontbreken van multiculturele spanningen en ze zien ondanks de grote economische crisis in Spanje volop mogelijkheden. Bovendien kan je zo op familiebezoek in Nederland: voor een paar tientjes vlieg je in twee uur vanuit Alicante terug.

Consul Durieux zit met twee medewerkers in een modern kantoor naast het politiebureau. Wegens het belang van de Nederlandse gemeenschap voor de regio heeft de Spaanse gemeente het gebouw voor het consulaat gratis ter beschikking gesteld. Voor tien jaar.

„De Spanjaarden zien ons graag. Nederlanders veroorzaken geen problemen. Wij zijn brave mensen en investeren goed. Dankzij de Nederlanders en de andere Europeanen is deze regio ontwikkeld”, zegt de consul.

Dikke jongens

Een van de nieuwe Nederlanders aan de Costa Blanca is de 66-jarige Dick Wolff, een gepensioneerde au-

toedealer uit Landsmeer. Hij verhuisde vier jaar geleden met zijn echtgenote naar de kustplaats La Marina. Wolff exploiteert er met een Engelse partner een makelaarskantoor. Het verkopen van huizen doet Wolff niet eens zozeer omdat hij geld nodig heeft. Hij heeft het terrein van zijn garage in Nederland goed verkocht aan een projectontwikkelaar. „Ik ben gewoon graag lekker bezig.”

Wolff, actief lid van de vorig jaar opgerichte Nederlandse Business Club Costa Blanca, kende de Spaanse kust omdat vrienden er al langer woonden. Het was kiezen tussen de Costa Blanca of de meer zuidelijk gelegen Costa del Sol met als hoofdstad Marbella. Maar die zuidelijke kuststrook is meer voor passers en vooral het domein van de Russische mafia, vertelt Wolff. Dikke jongens met stoepvoeren, noemt hij ze. „Dan komen Russen een restaurant binnen en claimen meteen alle tafels. Als niet iedereen weggaat, wordt de tent verbouwd.”

Hier aan de Costa Blanca, een landbouwregio zonder industrie, leef je in schone, zilte lucht en met het zuiverste zeezwat. In Nederland had Wolff last van astma, maar hier in het geheel niet. „Het leven is lekker simpel, geen opgeprikte toestanden. Een dagmenu kost 8 euro.”

Wolff begint zijn dag steevast op het terras van een strandtent met een kop koffie. Dan zit hij daar gewoon een beetje naar de zee te turen, een soort mediteren eigenlijk. „Ik zit hier Nederlander te spelen met lekker weer. Het leven is er rustig: niks moet, alles kan. In Nederland moet alles gisteren klaar zijn en hier is het altijd mañana”, zegt Wolff. „Ik raak hier minder snel versleten.”

Zoals veel Nederlanders in Spanje, klaagt Dick Wolff over de wurgende hoeveelheid regels in Nederland. „Ik wil Nederland niet afzetken, maar de samenleving is er één groot big brother, alles wordt gecontroleerd. In Spanje word je niet zo betutteld.”

Waarom in een koud en propvol land blijven als je dankzij de zegeningen van het internet, de mobiele telefoon en de goedkope vliegtickets net zo eenvoudig kunt werken en leven aan de zonnige Spaanse kust? Dat was de vraag waarmee Coes (40) en Liane (36) Schutte een tijdje worstelden. Vorig jaar mei wisten

ze definitief het antwoord en verhuisden ze met hun 8-jarige tweeling, Floris en Thomas, naar de Costa Blanca. Ze zitten nu in een tijdelijke woning maar binnenkort verhuizen ze naar een driehonderd jaar oude finca met 48.000 m² grond in de stad Benissa. Coes Schutte heeft de afgelopen jaren een dikke boterham verdiend in het commercieel vastgoed. Hij kocht en verkocht winkelcentra, rusthuizen en flatgebouwen. „Het grotere vastgoed op Europees niveau.” Financiële zorgen heeft hij niet meer maar, „er kan altijd nog wel wat bij”, zegt hij. „En stilzitten gaat ook vervelen. Je moet een voet in de maatschappij houden.”

De familie Schutte woonde tot vorig jaar in België, vlak bij Brasschaat. „Dat was één reservaat voor Gooise vrouwen, één grote bubbel, een decadent gebeuren.” Nu wil hij makelaar zijn aan de Costa Blanca. „Hier zitten veel ingeslagen makelaars die de afgelopen jaren veel geld hebben verdiend. Dan bouwen ze weer een paar honderd huizen tegen een bergwand en cashen maar. Geld werd heel makkelijk verdiend.”

Schutte zegt kwaliteit te willen leveren. Op zijn website www.casareal.com staat een heel kroontje. „Investeren in de klant, veel feedback geven”, zijn de trefwoorden. Hij richt zich op grote projecten. „Door de crisis staan hele winkelcentra of appartementencomplexen leeg of zijn half afgebouwd”. Schutte wil ze opkopen en weer „handig in de markt zetten”.

„De Costa Blanca is echt een instapmarkt. Als makelaar kun je goed je oor op de rails leggen om te weten wat er gebeurt”, zegt Coes. „We wilden in Europa blijven”, zegt Liane, „en dit is het Florida van Europa.”

Abacadabra

Arts Nora Hendriks (49 jaar) roemt de vrijheid in Spanje. Vijf jaar geleden, na een „heavy echtschelding”, verliet ze in Rotterdam afgestudeerde huisarts naar de Spaanse badplaats Calpe. Daar runt Hendriks met voornamelijk Nederlandse collega's de kliniek La Alegria (de blijdschap). Ze werkt er niet alleen als huisarts, maar kan ook meer alternatieve vormen van geneeskunst uitoefenen. Hendriks, moeder van twee volwassen dochters, is onder meer acupuncturist, geeft non-toxische tumortherapie, >

Het kloppend hart van Oranje Spanje is de supermarkt met pindakaas en zuurkool

Links Boulevard in Benidorm.
Linksboven Nora Hendriks, huisarts en alternatief therapeut.
Rechtsboven Mieke Visser, gymjuf in de winter.

orthomoleculaire en anti-verouderingsgeneeskunde. „Allemaal wetenschappelijk onderbouwde zaken hoor, geen abacadabra”, voegt ze er aan toe.

„In Nederland gelden voor complementaire geneeskunde veel meer regels. Je moet er kiezen tussen conservatieve en alternatieve behandelingen. Maar voor mij zijn die twee geïntegreerd.”

Onder de jonge Nederlandse ondernemers aan de Costa Blanca zijn opvallend veel medische specialisten. Ze hebben geen last van de werkloosheid die in Spanje is opgelopen tot zo'n 20 procent. Het kustgebied is voor Nederlandse medici commercieel een aantrekkelijk werkterrein. „Er zijn veel oudere mensen. En die bejaarde Nederlanders zijn blij als ze klachten in hun eigen taal kunnen bespreken.”

Hendriks maakt in Spanje lange dagen. Het is meestal pas na acht uur 's avonds als ze in de door amandelbomen begrensde tuin haar grote bruine hond kan uitlaten. „Toch is de kwaliteit van leven hier veel beter. Mooier weer en minder stress. Ik voel altijd dat ik me hier kan onthaasten.”

Bumperklevers

Ook al prijzen de Nederlandse emigranten het gemiddelijke Spaanse leven, het sociale netwerk van de meeste Nederlanders bestaat ook op ruim tweeduizend kilometer afstand vrijwel uitsluitend uit landgenoten. De lokale bevolking is best aardig hoor, maar nogal op zichzelf, hoor je vaak.

„Alle Spanjaarden lijken op elkaar”, zegt verpleegkundige Jossje Rademaker (39) die met haar man en chiropractor Jason Gast een praktijk heeft in Calpe. Ze is overigens dol op Spanjaarden. Fijne relaxte mensen. Veel beter dan die bumperklevers die haar in de zomer op de zenuwen werken als zij, zoals altijd, doodgemoedereerd naar haar werk tuft. „Dat

zijn altijd Nederlanders, die hebben steeds haast.”

Rademaker vertelt haar ervaringen terwijl ze pompoensoep lepelt op een feestmaal ter gelegenheid van de zeventigste verjaardag van haar Nederlandse vriendin Sigi Schrewelius, die al acht jaar in Spanje woont. Van de zestig gasten op haar partijtje is niemand Spaans.

De Nederlanders aan de Costa Blanca kunnen zich ook volledig redden met enkel Nederlandse contacten. De verzekeringen sluiten ze bijvoorbeeld af bij Annemieke Rood, de hypotheek regelt Peter Dieckmann – die trouwens ook het concert van Frans Bauer organiseert (29 april) – en ze kunnen lid worden van de talloze Nederlandse gezelligheidsverenigingen. In de autoradio luisteren ze op de FM-band naar de Nederlandse zenders Radio Oranje, Xtra FM of Costa Holanda. En elke donderdag verschijnen de twee Nederlandstalige kranten *De Week* (gratis) en *Hallo* (1,70 euro), met als allerbelangrijkste onderdeel het weekoverzicht van de Nederlandse tv-zenders.

Het centrum en kloppend hart van Oranje Spanje is sinds kort de winkel Supercontent in de plaats Alfaz del Pi. De opening van deze van buiten vrijwel volledig rood-wit-blauwe supermarkt op zondag 22 november veroorzaakte een heuse volksoorlop. „De zaak is vanaf het begin een daverend succes”, zegt de 49-jarige Maastrichtenaar Michel van Zoeren die samen met zijn vrouw Petra eigenaar is van de winkel. Gemiddeld duizend, voornamelijk Nederlandse klanten dringen er dagelijks voor de schappen met knakworsten, zuurkool en pindakaas.

Elf jaar al wonen de Van Zoeren in Spanje. Ze hebben vier kinderen. Een dochter staat achter de counter van de lunchroom waar de klanten met een Bossche Bol of stukje Limburgse Vlaai even bijkomen van het shoppen. Op een groot tv-scherm

'Oude bomen moet je niet meer verkassen'

Een van de meest succesvolle Nederlandse ondernemers aan de Costa Blanca is de Limburgse Lisette de Leeuw (49 jaar). Haar imperium staat, naast een sinaasappelboomgaard, hoog in de heuvels van Alfaz del Pi. Het is een opvallend roze pand: verpleeghuis Annke Residence. De Leeuw heeft naar eigen zeggen altijd last gehad van *Fernweh*. „Ik wilde sowieso weg uit Nederland. Ik vind Nederland ongelooflijk saai, alles is afgebakend, alles ligt vast. Er gebeurt niets heftigs.“ Na enige omzwervingen kwam ze vijftien jaar geleden met haar

Nederlandse man, leraar Spaans, terecht aan de Costa Blanca. Nu runt ze er een 48 kamers tellende instelling voor mensen die zwaar hulpbehoevend zijn en 24 uur per dag zorg nodig hebben. Ongeveer de helft van de bewoners is Nederlander. De Leeuw gaat voor bij de grand tour en toont fitnessruimtes, de recreatiezaal en het terras waar de bewoners kunnen roken en fijn buiten zitten. Er is ook een eigen keuken. „En altijd een glas wijn bij het eten“, zegt De Leeuw. Het gaat vaak om mensen die hier al jaren wonen maar niet langer zelfstandig kunnen leven. „Dan biedt

een tehuis uitkomst want oude bomen moet je niet meer verkassen.“ De Leeuw heeft ook de organisatie Thuiszorg Costa Blanca opgericht. Ze is werkgever van negentig personeelsleden. Eind vorig jaar kreeg haar bedrijf een ISO-certificaat vanwege de kwaliteit van de dienstverlening. „De doelgroep voor ons tehuis is in dit gebied goed vertegenwoordigd. Maar er komen ook steeds meer jonge mensen hier wonen. Ik krijg gemiddeld één sollicitatie per week uit Nederland. Dat zijn mensen uit de zorgwereld die de Nederlandse stress willen ontvluchten.“

wordt het nieuws van RTL7 uitgezonden. In de supermarkt is ook een Nederlandse boekwinkel – De Leeshoek – waar tevens tijdschriften als *Libelle* en *Verbal International* te koop zijn.

Iedere maandag komt vanuit Nederland een nieuwe zending producten van de supermarktketen Jumbo. Aanvankelijk, toen het echtpaar een paar kleine winkeltjes had, ging het om vijf pallets per week. Nu komen er iedere week twee vrachtwagens met 52 hoog gestapelde pallets. In de supermarkt werken tien Nederlandse personeelsleden.

Van Zoeren: „Ik verkoop ruim honderd liter karnemelk per dag. We bakken ook ons eigen brood. Nederlanders balen er namelijk van dat die Spaanse broden na een paar uur al hard zijn.“ Andere bestsellers zijn de Hollandse spruiten. „Spaanse spruiten zijn niet te pruimen, veel te dik. De Nederlandse spruiten gaan als een tierelier.“

In Spanje, vertelt de winkelier, is het voor hem als avonturier mooi leven, maar ook vaak hollen of stilstaan. „Je moet straatvechten voor je bestaan.“ En het moeilijkste is om het koopgedrag van de Nederlandse klanten te voorspellen. „Nu is het woensdag en ik ben al weer door de halffolle melk heen. Vaak zijn de producten niet aan te slepen.“ Het weggooi van artikelen, wegens het verstrijken van de houdbaarheidsdatum, komt nauwelijks voor. Producten die (bijna) verlopen zijn, worden door Van Zoeren scherp afgeprijsd. „En die zaken worden alsnog verkocht want mijn klanten zijn en blijven Hollanders, ook aan de Spaanse kust.“

Rollator City

Veel Nederlandse klanten komen traditioneel uit de stad Benidorm. Al ruim veertig jaar is die gemeente een toeristische trekpleister. Benidorm wordt ook wel Rollator City genoemd of de hoofdstad van de Costa Geriatrica. Met name in de wintermaanden is de stad vol torenflats het toevluchtsoord van Brise, Nederlandse, Belgische, Duitse, Noorse en Spaanse bejaarden die er vele maanden achtereen verblijven.

„Ochtenden verandert het strand er in een openlucht gymnastiekzaal. De deelnemers vormen een grote cirkel en volgen de bewegingen van de 86-jarige Nederlandse Mieke Visser, beter bekend als 'Mie-

ke van de gym'. Ze overwintert hier elk jaar vijf maanden en geeft dan zes dagen in de week lichamelijke oefening. Anderen spelen jeu de boules. Op de boulevard rijden opvallend veel scootmobielen.

„Avonds is er ondeugend nachtleven van en voor bejaarden. Een van de grootste attracties is een 66-jarige Spaanse vrouw luisterend naar de artiestennaam Sticky Vicky, die van kroeg naar kroeg trekt. Zij tovert al zo'n 25 jaar allerlei voorwerpen uit haar vagina tevoorschijn: zakdoeken, pingpongballetten, maar ook scheermesjes. Haar dochter beoefent in deze stad eveneens erotische toverkunsten.

De Nederlanders die permanent in Spanje wonen, distantiëren zich meestal nadrukkelijk van het nogal ordinare imago van Benidorm. Praten met de pers uit Nederland over het leven aan de Costa Blanca gebeurt met de nodige voorzichtigheid. Er bestaat de angst te worden afgeschilderd als één grote groep jooelbakkende schlemielien.

Nederlanders hebben in Spanje een satelliet-schotel waardoor ze Nederlandstalige televisiezenders kunnen volgen. Als vaste prik bekijken ze voor het slapen gaan Pauw & Witteman. Hoofdschuddend, dat wel. „Ik ben erg geïnteresseerd in het multiculturele debat in Benidorm“, vertelt arts Nora Hendriks. „Laast zag ik dat interview met die moslimadvocaat die weigert op te staan voor rechters. Hij liep boos weg. Ik vond dat heel tekenend voor hoe het er in Nederland aan toe gaat. Het is heel erg dat de oude tradities en gewoonten er zo onder druk staan. Zelfs het kruis op de mijter van Sinterklaas staat ter discussie.“

Het zijn de momenten waarop Hendriks zich extra gelukkig prijs dat ze in Spanje is gaan wonen. „Hier gelden nog de normen en waarden die dertig jaar geleden in Nederland gewoon waren.“

Ged console Eric Durieux (61 jaar), die tot zijn 55ste in allerlei landen werkte voor Philips, slaat vrijwel geen aflevering over van het late praatprogramma in Nederland. Laast ergerde hij zich aan een uitzending waarin een imam met zijn zoon op bezoek was. „De andere gasten mochten geen bier of wijn drinken omdat de imam dat niet wilde. Maar ze wonen toch in Nederland? Als die imam bezwaar heeft tegen een bierje moet hij weg gaan. Op zo'n

moment ben ik in staat om de telefoon te pakken en op te bellen naar de televisie“, zegt Durieux.

Nederland is in de war, vertelt de consul. Ze debatteren er over de vraag of prostituties op de Wallen wel tussen 4 en 8 uur 's nachts mogen werken. „Zijn er geen belangrijker dingen om je mee bezig te houden, denk ik dan.“

In Spanje is het leven een stuk overzichtelijker. „Door de strenge katholieke achtergrond houdt men zich in dit land aan de traditionele normen en waarden. Je moet hier geen grapjes uithalen met de *Guardia Civil*. In Nederland is geen respect meer voor gezagsdragers. In Spanje valt men geen ambulance-medewerkers aan. Hier is heilig ontslag voor hiërarchie. Dat houdt de zaak rustig“, zegt Durieux.

De Nederlanders aan de Costa Blanca zouden volgens de consul wel meer moeite moeten doen om Spaans te spreken. Nederlanders moeten minder klitten. „Dat is gevaarlijk en bevordert de integratie niet. Als ze zich niet goed voelen, moeten ze de Spanjaarden toch kunnen vertellen wat er scheelt.“

Registeren

Durieux merkt ook dat veel Nederlanders zich niet officieel laten registreren in Spanje. Het cijfer van 120.000 is het resultaat van een onderzoek dat Jumbo heeft laten doen. Nederlanders leven vaak liever ongeregistreed in Spanje omdat ze geen gemeentelijke belasting willen betalen of liever zogenaamd in Nederland wonen om voor vergoedingen in aanmerking te komen op grond van de AWBZ. En sommige buitenlanders verblijven gewoon graag anoniem aan de Spaanse kust, zegt Durieux. „Naar verluidt wonen er in de luxe wijk Altea Hills mensen van verschillende nationaliteiten met zwart geld, die zich om die reden ook niet in Spanje willen laten regi-

'In Spanje valt men geen ambulance-medewerkers aan. Hier is een heilig ontslag voor hiërarchie'

stieren.“ Vorige week werd bekend dat er in Altea op verzoek van de Nederlandse politie beslag is gelegd op de woning van een 45-jarige, van grootschalig witwassen verdachte man uit Wageningen.

Van de buitenlanders integreren de Nederlanders nog het beste in Spanje, zegt de Nederlandse Bart Gommans. Hij is 'ambtenaar voor Europese residenten van de gemeente La Nucia', staat er op zijn kaartje. In opdracht van de lokale overheid heeft Gommans deze maand een gemeentegids in vijf talen gepresenteerd waarin hij duidelijk maakt dat emigranten er goed aan doen zich te registreren. „Doe echt mee in je gemeente want je krijgt er veel voor terug. Kiesrecht bijvoorbeeld“, zegt Gommans. „Er bestaat onder buitenlanders veel onwetendheid over wat de fiscus doet na registratie. Maar onroerendgoedbelasting betalen ze hoe dan ook.“

Voor de gemeente is het cruciaal dat bewoners zich laten registreren. La Nucia telt officieel 18.340 inwoners maar uit waterverbruik en opgehaald huishoudelijk afval kan de gemeente afleiden dat er in werkelijkheid ruim 22.000 mensen wonen. „De gemeentes zijn afhankelijk van subsidies van de centrale overheid en die worden gebaseerd op het officiële inwonertal“, aldus Gommans. Dat Nederlanders, zoals de consul zegt, in het algemeen in Spanje graag gezichte inwoners zijn, bevestigt Gommans. „Dat komt door het voetbal en doordat Nederland een klein land is met een liberale reputatie.“

Dakters

Cardioloog Jeroen Braat ervaart ook dat de Nederlandse nationaliteit in zijn voordeel werkt. Hij solliciteerde bij drie Spaanse ziekenhuizen en kreeg bij alle drie na het eerste gesprek meteen een vaste baan aangeboden. „Er is veel vertrouwen in het Neder-

landse vakmanschap“, zegt de specialist. Artsen uit Nederland zijn voor ziekenhuizen ook commercieel interessant als lokker van Nederlandse patiënten. Braat ziet Nederlanders uit alle hoeken van Spanje naar zijn wachtkamer komen omdat ze het fijn vinden in het Nederlands hun kwalen te bespreken.

De financiële verdiensten van de dokter zijn in Spanje trouwens lager. Het salaris bestaat uit een retributie laag vast deel en voor het overige krijgt Braat een vergoeding per verrichting. Maar het lagere loon is een prijs die de familie Braat graag betaalt voor „het heerlijke buitenleven“ dat ze nu genieten. „Ik verdien hier de helft van wat ik in Nederland kreeg.“ Maar voor het geld dat ze in Amsterdam beurduren voor hun rijtjeshuis met dakterras op het KNISM-eiland, kochten ze hier een afgelegen, comfortabel grote villa met zeven badkamers, een zwembad en een groot overdekt terras met uitzicht op zee. Tot het complex behoort ook een extern gastenverblijf. Die ruimte, omgedoopt tot Villa Los Rubios (Huize Blondjes), wordt door echtgenote Myra verhuurd aan toeristen.

Een nadeel van het leven aan de Costa Blanca is er ook wel, geeft het echtpaar Braat na enig nadenken toe. Een swingend uitgaansleven, is er hier niet. De voornaamste culturele bijeenkomsten waren vorig jaar de optredens van Frans Bauer en Lee Towers. „Niet ons soort vermaak“, zegt dokter Braat. Maar als je iedere dag met Lucas (2,5) en Rik (1,5) op je eigen voetbalveldje en speeltuin in de zon kunt dolen, is dat een betrekkelijk gemis, zegt hij. „Mijn vrouw en ik hoeven nooit meer terug naar Nederland. En onze mannetjes ook niet.“ <

Meer foto's van Nederlanders aan de Costa Blanca op nrc.nl/vveekblad

Boven Wellness & Golf & Business resort Villaitana, Alicante.